

Sygn. akt I C 1699/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Anna Szwed

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko A. P.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn . I C 1699/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 lutego 2014 roku (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od A. P. kwoty 5.099,98 złotych, na którą składają się kwoty:

- kwoty 4.772,27 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- kwoty 327,71 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów sądowych w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzona kwota wynika z braku zapłaty przez pozwanego zobowiązania z tytułu umowy kredytu gotówkowego zawartej między pozwanym a (...) Bank S.A. (którego następcą prawnym jest (...) S.A.), czyli przez poprzedniego wierzyciela. Powód podniósł, iż nabył wierzytelność na podstawie umowy o przelewie wierzytelności z dnia 22 maja 2013 roku. Wskazał, iż przesłane zostało pozwanemu zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności wraz z wezwaniem do dobrowolnej zapłaty (**pozew z załącznikami – k. 2-80**).

Pełnomocnik pozwanego wezwany do sprecyzowanie daty zawarcia umowy kredytu między pozwanym, a poprzednim wierzycielem, w piśmie z dnia 29 maja 2014 roku sprecyzował, że datą tą jest 17 marca 2008 roku. (**pismo –k.82, k.84**).

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 lipca 2014 roku pozwany A. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując zasadność jak i wysokość roszczenia. (**odpowiedź na pozew- k. 89**).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 marca 2008 r. pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w L. (którego następcą prawnym jest (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. - obecnie działający pod (...) Bank (...) z siedzibą W.), a pozwanym A. P. została zawarta umowa kredytu gotówkowego nr (...). **(umowa – k.19- 24, KRS – k.57).**

W dniu 17 marca 2011r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. (obecnie (...) Bank (...) z siedzibą W.) wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny. **(kopia (...) k. 25).**

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Pułtusk w sprawie o sygn. I Co 449/11 nadał ww. tytułowi klauzulę wykonalności z ograniczeniem do kwoty 50.766 złotych **(kopia postanowienia – k. 26verte- 27).**

W dniu 22 maja 2013 roku (...) Bank (...) z siedzibą w W. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekuratyzyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności. W załączniku A do Aneksu umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 22 maja 2013 roku wskazano, że przedmiotem sprzedaży jest wierzytelność przysługująca (...) Polska z siedzibą w W. na podstawie umowy kredytu z **dnia 17 marca 2008 roku. (umowa – k.30-50, załącznik - k.51)**

Pismem z dnia 16 czerwca 2013 roku (...) Niestandaryzowany Sekuratyzyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. poinformował A. P. o nabyciu wierzytelności przysługującej (...) Bank (...) na podstawie umowy kredytu z **dnia 17 marca 2008 roku** i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 15.976,75 złotych **(wezwanie – k. 28).**

Pełnomocnik pozwanego wezwany do sprecyzowanie daty zawarcia umowy kredytu między pozwanym, a poprzednim wierzycielem, w piśmie z dnia 29 maja 2014 roku sprecyzował, że datą tą jest **17 marca 2008 roku. (pismo – k.82, k.84).**

Na rozprawie w dniu 10 października 2014 roku nie stawił się pełnomocnik powoda, ani pozwany, prawidłowo zawiadomieni (zpo- k.97, k.98).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako nieudowodnione w całości podlegało oddaleniu.

Pełnomocnik powoda w przedmiocie roszczeń o zapłatę należności wynikających z umowy o kredyt gotówkowy między poprzednim wierzycielem a pozwanym wskazał, że wymieniona umowa została zawarta w dniu 17 marca 2008 roku oraz dołączył umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 22 maja 2013 roku wraz z załącznikiem A do Aneksu ww. umowy, z którego wynika, iż przedmiotem sprzedaży była wierzytelność przysługująca (...) Bank (...) S.A. wobec pozwanego na podstawie umowy kredytu z dnia 17 marca 2008 roku.

Jednocześnie pełnomocnik powoda załączył kopie umowy kredytu gotówkowego z dnia 14 marca 2008 roku, nie załączył zaś żadnej umowy z potwierdzającej istnienie wierzytelności z dnia 17 marca 2008 roku. Wobec powyższego nie przedstawił dokumentu, z którego by wynikało istnienie i wartość dochodzonego roszczenia z dnia 17 marca 2008 roku. Sam fakt tożsamesgo numeru umowy z dokumentu umowy i z wyciągu do umowy przelewu wierzytelności przy różnych datach jej zawarcia w tychże dokumentach – nie stanowi o legitymacji czynnej powoda.

Biorąc pod uwagę, iż przedmiotem przelewu była wierzytelność, której zarówno istnienie, wymagalność jak i wartość dochodzonego roszczenia pozwany kwestionował powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie do art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie zaś z art.

233 § 2 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego jest zasada kontrydiktoryjności. Oznacza to, iż ten kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie, a także że sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony (por. wyrok SN z dnia 07 października 1998 r., II UN 244/98, OSNP 1999/20/662). Rola sądu nie polega bowiem na wykonywaniu obowiązków procesowych ciężących na stronach (por. wyrok s. apel. w Lublinie z dnia 27 listopada 1996 r., III AUa 26/96, OSNC 1997/1/4). Rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do prowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

W tym stanie rzeczy powództwo jako pozbawione podstawy prawnej i nieudowodnione podlegało oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

Dnia 03.11.2014 r.